

KÄNGURU SIDAN

Årets möte i *Kangarous sans frontières* hölls i Vilnius, där 180 deltagare från 72 olika länder möttes. För första gången var alla kontinenter representerade, då även Australien deltog. Det som började som ett samarbete mellan några matematikintresserade personer i en handfull europeiska länder har nu vuxit till en världsomfattande rörelse. Även om situationen för eleverna är helt olika på olika platser på jorden kan vi enas kring samma matematiska problem.

Arbetet med att konstruera och välja problem till tävlingen börjar redan på våren året före tävlingen och under sommaren skickar vi in problem som ska ingå i en första samling, ur vilken tävlingsproblemen sedan ska väljas. Alla deltagarländer måste bidra med problem, men alla kommer inte att få sina problem accepterade. Under urvalsprocessen är upphovslandet dolt, så att endast problemets kvalitet bedöms. I år fanns det mellan 100 och 300 problem att välja mellan i varje tävlingsklass, så den första granskningen och urvalet måste ske redan innan mötet. För att i någon mån styra upp arbetet finns det utarbetade kriterier för problemen på de olika nivåerna och för de olika tävlingsklasserna.

Under mötet ingår deltagarna i en arbetsgrupp, en för varje tävlingsklass. I år var vi tre personer från Sverige som deltog, en i Ecolier, en i Benjamin och en i Cadet. I grupperna diskuteras de problem som vid den första granskningen har fått bäst ranking. Arbetsgrupperna består alltså av deltagare från många olika länder, vilket gör diskussionerna extra intressanta: Vilken matematik behandlar problemet? Vad är ett lämpligt problem? Vad är svårt? Hur ska vi få en bra balans mellan olika områden i matematik? I vissa avseenden är vi relativt eniga oberoende av varifrån vi kommer, medan vi i andra har väldigt olika uppfattning. De problem som slutligen väljs ut till tävlingsproblem och till reservproblem är alltså väl diskuterade och genomgångna.

Förutom arbetet med problemen genomförs också årsmötesförhandlingar då viktiga frågor avhandlas, exempelvis frågor om medlemsskap. De som vill ingå i organisationen och ta del av problemen måste uppfylla vissa krav och följa de regler som finns i stadgarna, annars kan de bli nedgraderade eller uteslutna, vilket i år drabbade ett par länder. I ett land hade inte tävlingen genomförts på några år och i ett annat hade tävlingen genomförts tidigare än den första tillåtna dagen.

Cadetgruppen är den största och har flest problem att ta ställning till.

Deltagare i Ecoliergruppen respektive Cadetgruppen funderar över problemförslag.

För att vi ska kunna fortsätta att erbjuda dessa problem är det alltså viktigt att vi följer de regler som gäller. Tävlingen får inte genomföras före utsatt datum och vi måste kunna rapportera resultat som visar att tävlingen har genomförts. Inför årets tävling (2018) hade vi gjort i ordning ett kalkylblad för att förenkla rättning och rapportering, men detta har inte använts i den utsträckning som vi hade trott. Många lärare har ändå använt det gamla systemet med redovisning i ett webbformulär och ännu fler har överhuvudtaget inte redovisat några resultat. Varför?

Alla arbetar för att elever ska få möjlighet att lösa intressanta problem.

Utbyte av presenter är ett uppskattat inslag.

Ett syfte med Kängurun är att skapa intresse för matematik. Därför ger man i flera länder ut problemsamlingar, tidningar och böcker. Många länder delar också, i samband med tävlingen, ut små gåvor som pennor, sudd och pussel av olika slag. Sådan gåvor byts på mötet, vilket är ett mycket uppskattat inslag i programmet. För att kunna dela ut gåvor måste det finnas pengar, som kan komma från sponsorer eller deltagaravgifter. Synen på deltagaravgifter skiljer sig åt, men i de nordiska länderna är vi överens om att vi inte kan och inte vill ha sådana. Vi har dock diskuterat möjligheten att erbjuda något som skolor skulle kunna få köpa för att dela ut till dem som har deltagit i tävlingen. Hör gärna av er med synpunkter på det!

Betyder då Kängurutävlingen något? Skapar den intresse? På mötet är de flesta deltagarna matematiklärare eller matematiker. Därför blev vi nyfikna när vi träffade Özgür Can Eren, som studerar till läkare och har läst på Karolinska Institutet. Vilken koppling har han till Kängurun? Özgür berättade att han deltar ideellt i arbetet med Turkiets Kängurutävling eftersom han som elev haft stor glädje av den och nu vill arbeta för att fler elever ska få samma positiva upplevelse av matematik som han fick.

*Ulrica Dahlberg, Susanne Gennow
& Karin Wallby*